

ver op til sin almindelige rådgivnings- og vejledningsforpligtelse.

Det er udvalgets opfattelse, at rådgivningsvirksomheden såvel af hensyn til den unges indplacering i beskæftigelsestilbudet som af hensyn til udslusningen fra ordningen må være et centralt element, der indgår som et integreret led i hele forløbet med ungdomsydelsen.

Bistandslovens kapitel 7 (§§ 28-31) indeholder de almindelige regler om kommunens rådgivning og vejledning og om opsøgende virksomhed. Det fastslås, at rådgivningen er en kommunal opgave. Det påhviler således det sociale udvalg at vurdere omfanget af behovet for vejledning og tage stilling til, hvorledes vejledningsarbejdet skal tilrettelægges ud fra en bedømmelse af de muligheder, der kan tilvejebringes gennem et samarbejde med andre myndigheder.

I cirkulæret om rådgivning og vejledning efter bistandsloven er det omtalt, at der må samarbejdes med andre instanser inden for kommunen, der kan formidle information om vejledningsbehovet.

Der bør endvidere ifølge cirkulæret samarbejdes med andre myndigheder, organer og institutioner, der har kontakt med de unge, eksempelvis arbejdsformidlingen og skolemyndighederne.

Ud fra de angivne retningslinier om samarbejdsrelationerne er det nærliggende at pege på, at vejledningsindsatsen fra kommunens side bør ske i samråd med arbejdsformidlingen, beskæftigelseskonsulenten og ungdomsvejledningen samt øvrige instanser, der har rådgivningsopgaver over for unge. Det bør i den forbindelse være muligt for kommunen at operere med »entreprenører«, dvs. alliere sig med instanser, der har at gøre med rådgivning på specialområder.

Selv om den generelle forpligtelse for kommunerne til at yde rådgivning og vejledning er fastlagt i bistandslovens kapitel 7, vil det ud fra ønsket om at styrke vejledningselementet i ungdomsydelsesordningen være hensigtsmæssigt, hvis der udformes en speciel regel herom.

Udvalget foreslår derfor, at der ved et ændringsforslag til lovforslaget indsættes en bestemmelse om vejledningsforpligtelsen over for de unge. Det må af bestemmelsen fremgå, at kommunens forpligtelse til at vejlede de unge ikke blot omfatter etablerings- og udslusnings-

fasen, men at der også skal gives vejledning løbende i selve ungdomsydelsesperioden.

Det forudsættes endvidere, at der i forbindelse med afslutningen af beskæftigelsesforholdet gives rådgivning og vejledning, og der bør i et samarbejde mellem den unge og kommunen aftales en plan for et videre uddannelses- eller jobforløb.

DA's repræsentanter finder, at der bør indgå et ikke ubetydeligt element af vejledning i ordningen. Dette såvel under selve forløbet som i forbindelse med afslutning af beskæftigelsen. Vejledningen bør sigte på, at den unge motiveres til så hurtigt som muligt at finde et job på det ordinære arbejdsmarked eller overgå til det ordinære uddannelsessystem.

Udvalget lægger vægt på, at det i bemærkningerne til ændringsforslaget fremhæves, at det ikke med vejledningsbestemmelsen er hensigten at etablere nye systemer, men at der er behov for en bedre koordinering mellem de eksisterende systemer.

Arbejdsministeriet har om arbejdsformidlingens rolle i relation til ungdomsydelsesordningen bemærket, at arbejdsformidlingen i forbindelse med den nye ordning skal varetage de opgaver, der er pålagt den i henhold til lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v., da det er tilbud i henhold til denne lov, der kan gives unge under ungdomsydelsesordningen. Tilsvarende skal kommunerne varetage de opgaver, der er pålagt dem i henhold til beskæftigelsesloven. Ungdomsydelsesordningen skal således ikke ændre ved den opgavefordeling mellem arbejdsformidlingen og kommunerne, som eksisterer i beskæftigelsesloven i dag.

Arbejdsministeriet har samtidig tilkendegivet, at der ikke vil blive givet ekstra ressourcer til arbejdsformidlingen i forbindelse med gennemførelsen af ungdomsydelsesordningen.

LO, KL, SASU, Københavns og Frederiksberg Kommuner og DUF finder, jf. de tidligere bemærkninger under pkt. 3, at der er behov for en nærmere præcisering af det konkrete samspil mellem kommunerne og AF med henblik på at undgå en unødigt bureaukratisering af indsatsen over for de unge. Med de i øjeblikket foreliggende oplysninger om samspillet og rollefordelingen mellem AF og kommunerne i henhold til L 150 er der tydeligvis fare for, at AF vil få en yderligere administrativ belastning